خبر

اختلاف بر سر بودجه ادامه دارد

ترامپ به «داووس» سوئیس نمی‌رود

● شرکت در مجمع جهانی اقتصاد در داووس سوئیس جزء برنامه‌های ثابت هر کشور صنعتی است؛ اما رئیس‌جمهوری آمریکا به دلیل اختلاف با کنگره بر سر بودجه ساخت دیوار مرزی که به تعطیلی بخشی از دولت انجامیده است، در این نشست شرکت نمی‌کند. به گزارش دویچه‌وله، آمریکا به سوی طولانی‌ترین تعطیلی دولت در تاریخ این کشور پیش می‌رود. با تعطیلی دولت ترامپ در روز گذشته، رکورد سال ۱۹۹۶ در زمان ریاست‌جمهوری بیل کلینتون شکسته شد.رئیس‌جمهوری ایالات متحده، حزب اپوزیسیون دموکرات را مقصر وضعیت موجود معرفی کرد و در توییتی نوشت به دلیل ناسازگاری دموکرات‌ها در موضوع امنیت مرز مکزیک-آمریکا و اهمیت فوق‌العاده امنیت برای ایالات متحده، سفر به داووس را لغو کرده است. بر اساس گزارش‌ها، دونالد ترامپ جلسه با دموکرات‌های کنگره را «اتلاف وقت» دانسته و به صورت ناگهانی پس از ۲۰ دقیقه، جلسه با این قانون‌گذاران را ترک کرد.رئیس‌جمهوری آمریکا همچنین در بازدید از ایستگاه مرزی «مک اِلِن» در ایالت تگزاس در جنوب آمریکا (هم‌مرز با مکزیک)، بار دیگر از «موج سهمگین مهاجران غیرقانونی و همچنین قاچاق انسان و مواد مخدر» شکایت کرد؛ موجی که به اعتقاد ترامپ می‌توان آن را با احداث دیوار در مرز مکزیک متوقف کرد. او گفت ایالات متحده به سد نیاز دارد و مدعی شد سیاست دموکرات‌ها خانواده‌ها را تهدید می‌کند. هنگام این سخنان، روی میز مقابل دونالد ترامپ مواد مخدر، سلاح و کیسه‌ای پلاستیکی پر از پول چیده شده بود تا نشان داده شود چه اقلامی در مرز توقیف می‌شود. امدادگران در مقابل تصویر دیگری ارائه می‌کنند؛ به گفته یک راهبه از یک نهاد امدادرسان وابسته به کلیسای کاتولیک، «واقعیت این است که بسیاری از افرادی که قصد ورود به کشور ما را دارند، مجرم نیستند. خانواده، کودک و مادر هستند [...] آنها برای آسیب‌زدن به ما نمی‌آیند، بلکه برای این می‌آیند که به کمک ما نیاز دارند».

وضعیت اضطراری همچنان روی میز

دونالد ترامپ با دیگر تهدید کرد اگر دموکرات‌ها با بودجه پنج‌میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلاری احداث دیوار در مرز مکزیک - آمریکا موافقت نکنند، وضعیت اضطراری برقرار می‌کند. در وضعیت اضطراری، او به‌عنوان رئیس‌جمهوری اختیارات بیشتری خواهد داشت؛ برای نمونه می‌تواند تلاش کند پروژه احداث دیوار را بدون تصویب کنگره عملی کند. ترامپ البته اطمینان داده قصد دارد از طریق گفت‌وگو با دموکرات‌ها به توافق دست یابد؛ اما اگر این راه بسته باشد، به احتمال زیاد مسیر «وضعیت اضطراری» را در پیش می‌گیرد: «حتی تقریبا می‌توانم بگویم حتما». برخی گمانه‌زنی می‌کنند هدف از سفر رئیس‌جمهور آمریکا به مرز مکزیک، یافتن شواهدی است که او بتواند در صورت نیاز از آنها برای توجیه علت اعلام وضعیت ملی اضطراری در دادگاه استفاده کند.

مادورو در مراسم تحلیف:

سوسیالیسم قرن ۲۱ را می‌سازم

● رئیس جدید پارلمان ونزوئلا، ریاست‌جمهوری نیکلاس مادورو را فاقد مشروعیت می‌داند و ۱۳ کشور عضو گروه لیما گفته‌اند حاضر به همکاری با او نیستند؛ اما با وجود مخالفت‌های گسترده داخلی و خارجی، مراسم تحلیف دور دوم ریاست‌جمهوری نیکلاس مادورو در کاراکاس، پایتخت ونزوئلا، برگزار شد. مادورو هنگام سوگند در برابر دیوان عالی ونزوئلا گفت: «سوگند یاد می‌کنم سوسیالیسم قرن بیست‌ویکم را بسازم».نیکلاس مادورو برای دور دوم ریاست‌جمهوری شش‌ساله از ۲۰۱۹ تا ۲۰۲۵ سوگند یاد کرد. انتخابات پرمناقشه ریاست‌جمهوری ماه می ۲۰۱۸ در غیاب اپوزیسیون و همراه با تحریم انتخابات از سوی آنها برگزار شد. این مراسم در شرایطی برگزار شد که قریب به اتفاق کشورهای آمریکای لاتین اعلام کرده بودند حاضر به همکاری با مادورو نیستند. دولت مکزیک تنها عضوی بود که از امضای این بیانیه علیه مادورو خودداری کرد. مادورو در این مراسم گفت: ۹۴ کشور نمایندگان خود را برای شرکت در این مراسم فرستاده‌اند. همچنین به گزارش آسوشیتدپرس، صدها نفر از مقامات ارشد دولتی که در ساختمان دیوان عالی حضور داشتند، پس از ادای سوگند، مادورو را تشویق کردند.خوان گوائیدو، رئیس جدید پارلمان ونزوئلا، شنبه گذشته نیز تصریح کرد: «ما بار دیگر بر مشروعیت‌نداشتن ریاست‌جمهوری نیکلاس مادورو تاکید می‌کنیم». رئیس جدید پارلمان ونزوئلا همچنین گفت: «مادورو قصد دارد از روز دهم ژانویه بار دیگر ریاست‌جمهوری را غصب کند و بنابراین مجلس ملی یگانه نماینده مشروع مردم ونزوئلا است».دولت‌های آرژانتین، برزیل، کانادا، شیلی، کلمبیا، کاستاریکا، گواتمالا، گویان، هندوراس، پاناما، پاراگوئه، پرو و سنت‌لوسیا بر سر افزایش فشارها بر دولت مادورو توافق کرده‌اند. آنها متعهد شده‌اند در مناسبات دیپلماتیک با ونزوئلا تجدیدنظر کرده، مقامات دولتی ونزوئلا را از ورود به کشورشان منع کنند و همچنین همکاری نظامی با حکومت مادورو را به تعلیق درآورند.

جابه‌جایی تجهیزات سنگین در «حسکه» به سوی مرز عراق

خروج در اسرع وقت

خروج نظامیان آمریکایی از سوریه آغاز شد. سخنگوی ائتلاف نظامی به رهبری ایالات متحده در سوریه با اعلام رسمی آغاز خروج نظامیان آمریکایی از این کشور، از انتشار جزئیات و زمان‌بندی این خروج خودداری کرد. شان رایان، سخنگوی این ائتلاف، به خبرنگاران گفت: «برای تأمین امنیت این نیروها، از اعلام مسیر حرکت نظامیان آمریکایی و تجهیزاتشان و همچنین زمان‌بندی دقیق خروج نظامیان از خاک سوریه خودداری می‌کنم».

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، در آخرین روزهای سال ۲۰۱۸ در تصمیمی جنجالی و با اعلام پیروزی بر داعش، دستور خروج دو هزار نظامی آمریکایی مستقر در سوریه را صادر کرد. این دستور خلاف توصیه‌های جیمز متیس، وزیر دفاع آمریکا، بود و او در پی صدور این دستور از سمت خود کناره‌گیری کرد. متحدان غربی و عربی آمریکا ازجمله عراق از تصمیم غیرمنتظره ترامپ ناراضی هستند و خروج بدون برنامه‌ریزی نظامیان آمریکایی از سوریه را زمینه‌ساز بازگشت ناآرامی و تنش در سوریه می‌دانند. بااین‌حال، مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، درحال‌حاضر در سفر به خاورمیانه در تلاش است سیاست ترامپ در خاورمیانه را به شرکای آمریکایی در منطقه توضیح دهد و آنها را توجیه کند که خروج نظامیان این کشور از سوریه، به‌منزله تغییر استراتژی واشنگتن در قبال داعش نخواهد بود. رامی عبدالرحمن، مدیر دیده‌بان حقوق بشر سوریه، روز گذشته گزارش داد نظامیان آمریکایی حدود ۱۰ خودروی سنگین را از پایگاه نظامی «الرمیلان» در منطقه حسکه خارج کرده و در حال حرکت به سمت خاک عراق هستند. نمایندگان ارتش آزاد سوریه و یگان‌های مدافع خلق کُرد، روز جمعه و هم‌زمان با اعلام خبر خروج ارتش آمریکا از خاک سوریه دراین‌باره سکوت کردند. ارتش آزاد سوریه پیش از این، پیشنهاد داده بود ائتلاف ضدداعش به رهبری آمریکا، جدول زمانی خروج نظامیان آمریکایی از سوریه را اعلام کند.

واکنش روسیه و ترکیه

آغاز خروج نظامیان آمریکایی از سوریه، واکنش روسیه و ترکیه را در پی داشت. وزارت خارجه روسیه اعلام کرد مناطقی در سوریه که نظامیان آمریکایی از آنها خارج می‌شوند، باید تحت کنترل دولت دمشق قرار گیرند. مسکو بر این موضوع تأکید کرده که در اعمال کنترل دمشق بر این مناطق، مذاکرات گروه‌های کُردی که مناطقی از شمال و شرق این کشور را در کنترل دارند، با دولت سوریه نقش مهمی ایفا می‌کند. از سوی دیگر، مقام‌های دولت ترکیه نیز اعلام کرده‌اند رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری این کشور، قصد دارد قبل از پایان ژانویه ۲۰۱۹ برای گفت‌وگو با ولادیمیر پوتین به مسکو سفر کند. کردها پیش از این خواهان کمک روسیه برای دستیابی به توافقی با دولت سوریه شده بودند تا خلأ حضور نیروهای آمریکایی در شمال کشور را پر کرده و مانع از حمله نظامی ترکیه شوند. در روزهای گذشته، میان آمریکا و ترکیه بر سر کردهای مستقر در سوریه تنش‌هایی رخ داد و انتقادهای آمریکا از عملیات ترکیه علیه کردها، باعث شد اردوغان دیدار خود را با جان بولتون، مشاور امنیت ملی ترامپ لغو کند. دولت ترکیه همچنین اعلام کرده است تدارکات برای آغاز عملیات نظامی ارتش ترکیه در شمال و شرق سوریه به‌زودی به پایان می‌رسد و عملیات نظامی آغاز خواهد شد. در همین حال، یکی از فرماندهان نظامی آمریکا در منطقه اعلام کرد هنوز هیچ‌چیز در برنامه خروج آمریکا از سوریه تغییری نکرده و وزارت دفاع آمریکا هیچ دستوری دراین‌باره از مشاور امنیت ملی کاخ سفید دریافت نکرده و تغییری نیز در طرح خروج ایجاد نشده است.

بزرگ‌ترین اعتصاب تاریخ در هند هم‌زمان با اعتصاب کارگران بنگلادش

علیه بردگی

ترافیک هند در روزهای اخیر سبک‌تر بود و سروصدای بوق اتومبیل‌ها و موتورسیکلت‌ها کمتر، ولی فضا آرام نبود. میلیون‌ها کارگر خشمگین به خیابان‌ها آمده بودند تا نشان دهند دولت هند همچنان به آنها خیانت می‌کند. فراگیرترین اعتصاب‌های کارگری هند و جهان در چند روز گذشته برگزار شد و درحالی‌که قرار بود اعتراضاتی دوروزه باشد، روز گذشته وارد چهارمین روز خود شد. شمار کارگران اعتصاب‌کننده در کمترین حالت ۱۵۰ میلیون نفر و در بالاترین آمار ۲۰۰ میلیون نفر گزارش شده است. براساس گزارش‌ها حدود ۱۰ اتحادیه کارگری هند و چندین فدراسیون کارگری مستقل برای این اعتصاب تاریخی فراخوان داده بودند و کارگران و کارکنان کارخانه‌ها، معادن، بخش انرژی، حمل‌ونقل، بانکداری، خدمات عمومی، زیرساخت‌ها و چندین حوزه دیگر در پاسخ به این فراخوان دست از کار کشیدند و به خیابان‌ها آمدند. برای اولین‌بار کارگران بخش کشاورزی مناطق روستایی هند هم در همبستگی با دیگر اعتصاب‌کنندگان دست از کار کشیدند. این اعتراض گسترده در واقع پیام معنی‌دار کارگران به نارندرا مودی، نخست‌وزیر دست‌راستی هند، پیش از انتخابات سراسری ماه می سال ۲۰۱۹ بود.

بزرگ‌ترین اعتصاب تاریخ جهان

اعتصاب‌هایی با این مقیاس در تاریخ هند چندان غیرمعمول نیست. پیش از این هم در سال ۲۰۱۶ در رکوردی تاریخی، ۱۸۰ میلیون کارگر علیه نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند، به خیابان آمده بودند. این بار هم مانند همیشه مطالبات فراوان است اما هسته مرکزی این خواسته‌ها رسیدگی به وضعیت معیشتی کارگران است که هر روز بیش از پیش رو به زوال می‌نهد. دولت مودی به دنبال اصلاح قوانین اتحادیه‌های کارگری است، اصلاحی که به‌گفته رهبران اتحادیه‌های کارگری هند، اساسا به بردگی کارگران هند منجر می‌شود. یکی از مهم‌ترین تقاضاهای اتحادیه کارگری، توقف اصلاح قوانین کار به‌نفع کارفرمایان است. کارگران همچنین خواستار ممنوعیت سوداگری در بازارها و افزایش دستمزد هستند.

خصوصی‌سازی در هند

از زمان استقلال هند در سال ۱۹۴۷ این کشور مسیر مختلفی را برای توسعه ملی پیش گرفته است. ابتدا بخش‌های مهم اقتصاد در دست دولت باقی ماند و شرکت‌های دولتی برای تحویل کالاهای صنعتی اساسی ایجاد شد تا از این طریق اهداف توسعه این کشور دنبال شود. بخش کشاورزی نیز به شکلی سازماندهی شد تا دولت به کشاورزان اعتبارات یارانه‌ای بدهد و قیمت خریدها را تعیین کند تا اطمینان حاصل شود که کشاورزان به رشد کالاهای ضروری در این بخش ادامه می‌دهند. بااین‌حال همه این سیاست‌ها در سال ۱۹۹۱ به کلی تغییر کرد و در آن سال دولت آزادسازی اقتصاد، خصوصی‌سازی بخش‌های دولتی و کاهش نقش خود در بازارهای کشاورزی را آغاز کرد و از سرمایه‌گذاری‌های خارجی استقبال کرد. با این آزادسازی‌ها، طبقه متوسط افزایش یافت و مقادیر قابل‌ملاحظه‌ای پول در اختیار آنها قرار گرفت. بااین‌حال بحرانی اقتصادی ایجاد شد و وضعیت کارگران دشوارتر شد.

اعتصاب کارگران در بنگلادش

فقط در هند نبود که کارگران بخش‌های مختلف دست به اعتصاب زده‌اند، هم‌زمان در بنگلادش نیز ده‌ها هزار نفر از کارگران بخش پوشاک در اعتصاب به سر می‌برند، همان کارگرانی که مجبورند با قیمتی نازل برای شرکت‌های چندملیتی پوشاک مانند زارا و اچ‌ان‌ام کار کنند. این کارگران از کارخانه‌های خود بیرون آمده‌اند و با دست‌کشیدن از کار خواستار افزایش دستمزدها هستند.

رویداد

آمادگی ناتو برای مذاکره با روسیه

● ناتو از آمادگی خود برای گفت‌وگو با روسیه بر سر پیمان منع کاربرد تسلیحات هسته‌ای میان‌برد خبر داد. به گزارش خبرگزاری مهر، به نقل از تاس، معاون دبیرکل ناتو در امور سیاسی و امنیتی از آمادگی این سازمان برای مذاکره با روسیه بر سر موضوعات مختلفی ازجمله پیمان مشترک منع کاربرد تسلیحات هسته‌ای میان‌برد موسوم به INF خبر داد.

مذاکره طالبان با آمریکا؛ سه‌شنبه

● یک منبع آگاه در گروه طالبان اعلام کرد نشست نمایندگان این گروه با نماینده ویژه آمریکا برای مذاکرات صلح در ۱۵ ژانویه انجام می‌شود.

دستگیری نظامیان طرفدار گولن

● پلیس ترکیه در عملیات‌های هم‌زمان، در ۲۰ استان این کشور ۵۲ نظامی دیگر را که گفته می‌شود منتسب به گروه عبدالله گولن هستند، دستگیر کرد. تعدادی از نظامیان دستگیرشده، درجه سرهنگی دارند.

شهادت دوباره علیه ترامپ

● مایکل کوهن، وکیل پیشین دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا که پیش‌تر به برخی اتهام‌ها علیه خود اعتراف کرده بود، قصد دارد در مجلس نمایندگان این کشور شهادت دهد.

نافرمانی مدنی علیه دولت فرانسه

● جلیقه‌زردهای فرانسه قصد دارند در اقدامی هماهنگ، حساب‌های خود را خالی کرده و نظام بانکی و دولت فرانسه را به نحوی مسالمت‌آمیز برای اجرای اصلاحات مدنظر خود تحت فشار قرار دهند. یکی از اهداف جلیقه‌زردها، آن است که دولت را وادار کنند با برنامه پیشنهادی همه‌پرسی شهروندان موافقت کند.

محاکمه عاملان نخستین حمله داعش در اروپا

● پنج سال پس از حمله تروریستی به موزه یهودیان در بروکسل، محاکمه دو شهروند فرانسه به اتهام طراحی این حمله آغاز شد. حمله موزه بروکسل نخستین حمله تروریستی مرتبط با داعش در اروپا بود که چهار نفر را به کام مرگ کشاند.

بریتانیا در «برزخ» یک تصمیم تاریخی

اردشیر زارعی‌قنواتی: با نزدیک‌شدن به تاریخ سه‌شنبه، ۱۵ ژانویه که قرار است طرح «ترزا می»، نخست‌وزیر بریتانیا، درباره «برگزیت» یا همان خروج از اتحادیه اروپا در پارلمان به بررسی و رأی نمایندگان گذاشته شود، این «جزیره ثبات» خود را در آستانه زلزله‌ای سیاسی و حتی اقتصادی می‌بیند. از آنجا که زمان خروج بریتانیا از اتحادیه در پایان مهلت دوساله، در ۲۹ مارس ۲۰۱۹ فرامی‌رسد و نتایج نزدیک به بیش از یک سال مذاکره بین دولت خانم می و اتحادیه اروپا هم‌اکنون همین توافقی است که او به پارلمان برده است و از پیش احزاب اپوزیسیون و همچنین حدود صد نماینده حزب محافظه‌کار حاکم با آن مخالفت کرده‌اند، بحران پشت درِ خانه شماره ۱۰ «داونینگ‌استریت» چمباتمه زده است.

از هم‌اکنون (البته اگر برای ترزا می معجزه‌ای سیاسی رخ ندهد) شکست این طرح و رأی مثبت ندادن پارلمان تقریبا محرز شده و تنها نقطه اتکای او این است که همه جناح‌ها در حزب محافظه‌کار می‌دانند اگر دولت سقوط کند و انتخابات زودهنگام برگزار شود، هیچ شانسی برای پیروزی این حزب متصور نیست و حزب اپوزیسیون (کارگر) پیروز شده و احتمالا دولت آینده را به همراه متحدان خود تشکیل می‌دهد. از طرف دیگر، از آنجا که در طرح «عدم اعتماد» درون‌حزبی در آخرین هفته‌های سال گذشته (چهارشنبه ۱۲ دسامبر) که به درخواست جناح مخالف او و حامیان تندرو برگزیت در حزب برگزار شد، خانم می با حدود دوسوم آرای نمایندگان پارلمانی حزب (۲۰۰ رأی موافق در مقابل ۱۱۷ رأی مخالف) در سمت خود ابقا شد، برکناری او از طرف حزب و گماردن یک گزینه دیگر محافظه‌کار نیز منتفی است. در چنین شرایطی که حزب حاکم جمهوری‌خواه نمی‌تواند جایگاه نخست‌وزیری خانم ترزا می را نقض کند، احزاب اپوزیسیون نیز از قبل مخالفت خود را با این طرح اعلام کرده‌اند و مهم‌تر از همه صد نفر از نمایندگان محافظه‌کار هم گفته‌اند به طرح رأی منفی می‌دهند که سرنوشت برگزیت در هاله‌ای از ابهام قرار می‌گیرد. تازه‌ترین نظرسنجی عمومی که در بریتانیا انجام و نتایج آن چهارم ژانویه اعلام شد، نشان داد ۵۳ درصد مخالف و تنها ۴۷ درصد مردم این کشور موافق برگزیت هستند که همین وضعیت، موضع حامیان همه‌پرسی دوم را تقویت می‌کند. از طرف دیگر، در آستانه نشست پارلمان در هفته آینده درباره رأی اعتماد به طرح نخست‌وزیر، بانک مرکزی بریتانیا نیز اعلام کرد در صورت خروج بدون توافق (برگزیت سخت)، پیش‌بینی می‌شود حدود یک تریلیون دلار (۸۰۰ میلیارد پوند) از بانک‌ها و مؤسسات مالی این کشور خارج و به بازارهای باثبات‌تر برود. همین تلاطم مالی که گفته می‌شود نزدیک به هشت درصد از حجم اقتصاد بریتانیاست که ضربه‌ای جبران‌ناپذیر است که در ادامه می‌تواند اقتصاد این کشور را زمین‌گیر کند. هم‌زمان خبرها از این حکایت دارند که بسیاری از مردم بریتانیا از ترس اجرائی‌شدن برگزیت، به‌شدت در حال درخواست تابعیت از کشورهای ایرلند، آلمان، سوئد و پرتغال بوده و روند درخواست‌ها نیز سیری شتابنده به خود گرفته است. همه عوامل و قطعات این پازل نشان می‌دهد بریتانیا وارد «برزخ سیاسی»ای شده که چه خروج سخت و چه تجدید همه‌پرسی یا برگزاری انتخابات پیش از موعد پارلمانی، فضای دوقطبی این کشور را تشدید کرده و در صورت مدیریت نادرست این پروسه می‌تواند کشور را وارد بحران کند. بریتانیا روزهای سختی را پیش‌رو دارد که در این شرایط، سیاست‌مداران تنها می‌توانند به کنترل بحران فکر کنند. ترزا می می‌داند برگزیت سخت یا همان خروج بدون توافق، چه ضربه‌ای به موقعیت سیاسی و اقتصادی بریتانیا خواهد زد (هرچند برای اتحادیه اروپا نیز ضربه بزرگی خواهد بود) و احتمال دارد تقاضای تعویق خروج را برای این وضعیت درخواست کند.

اگر سه‌شنبه آینده پارلمان به طرح خانم می (چنانچه رأی‌گیری انجام شود) رأی منفی دهد (احتمال نزدیک به یقین)، کم‌هزینه‌ترین راه برای درخواست انتخابات زودرس پارلمانی است که در واقع به‌نوعی نتایج آن یک همه‌پرسی ملی دوباره درباره برگزیت خواهد بود. انتخابات زودرس پارلمانی هرچند به احتمال زیاد موجب شکست حزب جمهوری‌خواه و پیروزی حزب کارگر می‌شود، اما منافع بریتانیا در چنین شرایطی تابع این نتایج و به احتمال زیاد اراده حزب کارگر برای برگزاری همه‌پرسی دوم است. این امر جزیره را از ورود به بحران بازمی‌دارد و اتحادیه اروپا را به انعطاف‌پذیری بیشتر با دولت حامی ماندن در اتحادیه ترغیب می‌کند. در ساختار سیاسی کشوری مانند بریتانیا و به تبع تمام کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری، دولت تجلی منافع طبقات بالای جامعه است و حتی با لحاظ همین مسئله نیز ورود به وضعیت برگزیت سخت، از منافع طبقاتی و نهادهای مالی- اقتصادی این طبقه محافظت نخواهد کرد. روزها و هفته‌های آینده مشخص می‌شود ساختار سیاسی مافوق دولت در بریتانیا، چه تصمیمی را برای نجات از بحران خواهد گرفت؛ ولی تا آن زمان، این کشور در برزخ تصمیم‌گیری خواهد بود و هیچ تعاملی در سطوح سیاسی- اقتصادی در موقعیت برگزیت و به‌خصوص برگزیت سخت انجام نخواهد شد. نقش ترزا می، نخست‌وزیر محافظه‌کار بریتانیا، در این مقطع تاریخی بسیار با اهمیت خواهد بود؛ چراکه او هم‌اکنون در موقعیتی است که فراتر از روندهای سیاسی مألوف، باید بعد از رأی پارلمان، تصمیمی تاریخی بگیرد که تا حدودی به سرنوشت این کشور گره خورده است.